

Luistervink bij het bestuur

E. Boddé

Zo moet iemand zich voelen bij een langverwachte debuutvoorstelling... Licht - of minder licht - nerveus en aarzelend onzeker. Plankenkoorts overvalt mij als ik de kamer binnenloop, en een koude rilling trekt tussen m'n schouderbladen. Spanning en een knagend stemmetje in mijn achterhoofd dat fluistert: Wat doe ik hier?

De datum is 24 mei 2024 en het toneel is de bestuurskamer van de NVDV in de Domus Medica. Hoe ik hier verzeild raakte? Als laatstejaars aios dermatologie mag ik een mentorstipendium doen bij het NVDV bestuur. Dat betekent een jaar vol vergaderen, meedenken en vooral luisteren. Veel luisteren.

INSIDE JOKES

Omringd door zeven dermatologen, ieder met een jarenlange dermatologische kennis plus bestuurlijke bagage, probeer ik alles te volgen. Ik zie het als een unieke kans om daarbij te mogen aansluiten al voelt het ook als het eerste kerstdiner bij m'n schoonfamilie. Iedereen kent elkaar door en door, er worden afkortingen gebruikt waar ik nooit eerder van hoorde en talloze inside jokes gaan langs mij heen.

Al snel blijkt: besturen in de medische wereld is vaak stropetrig. Beslissingen worden niet pijlsnel genomen, ze worden uitgesmeerd over meerdere vergaderingen, heroverwogen, al dan niet getoetst bij de achterban, en soms zelfs teruggelegd bij een commissie die het bestuur net had opgeheven. De weg naar een bestuursbesluit verloopt zelden in een rechte lijn van a naar b, en voert veel vaker langs omwegen en sluiproutes. En dat is even wennen voor wie, zoals ik, vergaderingen van het VADV bestuur gewend is. Daar nemen we binnen drie appjes een beslissing over het thema van de aios-dag, wat we bij de borrel serveren en of we het thema 'met de handen in het haar' wel of niet cringe vinden.

NVDV EN AIOS

Het ligt voor de hand te denken dat een aios weinig te zoeken heeft aan een bestuurstafel. Geen tijd, geen ervaring, geen idee waar het over gaat. Dat dacht ik ook. Maar we moeten niet vergeten dat dit de plek is, waar tussen beleidsdocumenten en kennisagenda's, ook de koers van de toekomst wordt uitgezet. Van het vak én van dermatologen. En juist daar ontbreekt nog iets. Wij. De aios.

Ik merkte al snel in dit bestuur: de 'oude garde' wil dat we meepraten. De medische wereld verandert. Maar als wij zelf als jonkies niet aan tafel zitten, blijft het muisstil vanuit onze hoek. Dan worden beslissingen niet met ons, maar voor ons genomen. En voor de goede orde, ik heb het zelf evenmin gedaan, dit is het eerste wat ik direct bijdraag aan de NVDV.

De cameraman zwenkt zijn filmtoestel terug naar die allereerste bestuursvergadering die ik bijwoonde. Al snel zat ik schuifelkontend op de stoel verzonken in gedachten, mij afvragend: Wat doe ik hier eigenlijk? Wat als ik iets zeg wat totaal niet klopt? Wat als niemand luistert? De schrik slaat mij om het hart. Terwijl mijn gedachten afdwalen, hoor ik vanuit de verte de stem van voorzitter Dirk Jan Hijnen: "En Lisa, wat denk jij ervan?" Hij neemt mij serieus!

Opluchting.

CORRESPONDENTIEADRES

Lisa Boddé

E-mail: e.bodde@erasmusmc.nl